

11.03.2012

DE BURGERLIJKE RECHTBANK VAN EERSTE AANLEG VAN HET
GERECHTELIJK ARRONDISSEMENT TONGEREN, VIERDE KAMER,
ZETELEND IN EERSTE AANLEG, HEEFT HET VOLGENDE VONNIS
UITGESPROKEN:

INZAKE:

A.R. 04/175/A
ER: 12/2003
VS.M. nr 1646

DE STEDENBOUWKUNDIG INSPECTEUR VAN HET VLAANSE GE-
WEST, bevoegd voor het grondgebied van de provincie
met kantoor gevestigd te 3500 Hasselt,
Koningin Astridlaan 50 bus 1,

Aanlegger - ter zitting verschijnende door zijn
raadsman Meester loco Meester
advokaten te

TEGEN:

beroept, geboren te - - , zonder gekend
en wonende te 1 op

eerste blad.

Verweerder - ter zitting verschijnende door zijn
raadsman Meester loco Meester
advokaten te

Gehoord partijen in hun middelen, besluiten en gezeg-
den ter zitting.

Gezien de namens partijen neergelegde stukken.

Gezien de inleidende dagvaarding, waarvan melding
gemaakt werd op het hypotheekkantoor en op 14 januari
2004 betekend door het ambt van gerechtsdeurwaarder
uit gezien de herstellvordering
erin vervat.

Gezien het tussenvonnissen, op 17 september 2008 gedra-
gen door deze Vierde Kamer der Rechtbank van eerste
aanleg van Tongeren, waarbij deze herstellvordering
ontvankelijk werd verklaard en alvorens hierover ten
gronde te statuieren, een plaatsopneming in aanwezig-
heid én met verhoor van partijen werd bevolen.

Gezien het proces-verbaal van plaatsopneming dd. 18
november 2008.

Gezien het tussenvonnissen, op 1 september 2010 gedragen

door deze Vierde Kamer der Rechtbank van eerste aanleg van Tongeren, waarbij alvorens uitspraak te doen over de gegrondheid van aanleggers herstelvordering, bevolen werd dat deze vordering door de diensten der griffie dient voorgelegd te worden voor advies aan de Hoge Raad voor Herstelbeleid.

Gezien het ~~eensluitend~~ advies over de voorgelegde herstelvordering van deze Hoge Raad dd. 22 oktober 2010.

Deze Rechtbank bevindt dit advies correct en afdoende wettig gemotiveerd en neemt het derhalve over en bekrachtigt het.

Er is op heden geen regularisatievergunning, ook niet voor de kwestige brug: het bewijs van een dergelijke regularisatievergunning ligt niet voor!

Het gevorderde herstel dient dan ook bevolen, temeer in een ruimtelijk kwetsbaar gebied, zoals in casu, aan een multolerantie dient vastgehouden te worden.

Art. 6.1.1. laatste lid, van de VCRO belet in casu geenszins de inwilliging van aanleggers herstelvordering: deze is immers geënt op de oprichting/uitvoering van de werken zelve.

(tweede blad.

Uit het strafdossier blijkt genoegzaam dat de werken werden uitgevoerd in 1997 en vervolgens heeft verweerder gefungeerd als oprichter en instandhouder zodat er in zijn hoofde eenheid van opzet bestaat: dit impliceert dat de verjaring voor beide misdrijven pas begon te lopen vanaf het laatste feit: d.i. de laatste dag dat het in stand houden van de constructies een strafbaar misdrijf vormde.

Bovendien gaat in casu om werken in natuurgebied: ruimtelijk kwetsbaar gebied, waarvoor de uitzondering vermeld in art. 6.1.1., laatste lid, VCRO niet geldt.

Aanleggers herstelvordering is niet kennelijk onredelijk gelet op art. 6.1.41 VCRO, de administratieve voorgaanden (weigering regularisatie) en het eensluitend advies van de Hoge Raad.

Verweerders voorgehouden paardenbelang weegt niet op tegen het ruimtelijk algemeen belang: desbetreffende dient verwezen naar de "nocratieve overwegingen" en de concrete afweging, zoals verwoord op de pagina's 6/8 en 7/8 van het advies van de Hoge Raad dd. 22 oktober 2010, welke hier als herhaald dienen beschouwd te worden.

Tenslotte is de redelijke termijn in de zin van art. 6 EVRM niet geschonden, gezien de datum van de feiten (1997) en de datum van de inleidende dagvaarding in herstel (2004).

In casu heeft bovendien de vervolging van de bouwmissdrijven en de behandeling van de herstellvordering enige tijd op zich laten wachten doordat verweerder herhaaldelijk beroep deed op regularisatieaanvragen en administratieve procedures, waardoor hijzelf het tijdsverloop mee in de hand werkte en veroorzaakte.

Verder heeft de redelijke termijn niets te maken met en staat totaal los van het redelijkheidsbeginsel.

De door verweerder opgeworpen verweermiddelen leiden dan ook niet tot een verwerping van aanleggers herstellvordering.

Deze herstellvordering dient gegrond verklaard te worden in dien stand dat aan verweerder een termijn van 1 jaar kan toegekend worden om de plaats in haar oorspronkelijke toestand te herstellen en de dwangsom op 50,00 Euro per dag laattijdigheid bij niet-uitvoering ervan dient bepaald te worden.

Tenslotte dient verweerder, gezien de gegrondheid van aanleggers herstellvordering, tot de gerechtskosten veroordeeld te worden.

Gezien de artikelen 2, 3, 4, 30 tot 37 en 41 van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik van talen in gerechtszaken.

OM DEZE REDENEN

DE RECHTBANK, uitspraak doende in eerste aanleg & op tegenspraak;

Derde blad:

Haar tussenvonnissen dd. 17 september 2008 en dd. 1 september 2010 verder uitwerkende;

Verklaart de herstellvordering van aanlegger in de volgende mate gegrond.

- Veroordeelt verweerder tot het herstel van de plaats in zijn oorspronkelijk toestand: te weten:
 - de complete afbraak van de opgerichte brug van 4 meter bij 6 meter over de tussende percelen en , gelegen te terplaatse ;
 - de volledige verwijdering van de aangelegde toegangsweg over perceel
 - het tenietdoen van de doorgevoerde aanmerkelijke reliëfwijziging door het ongedaan maken van de doorgevoerde egalisatie en de doorgevoerde wijziging van het microreliëf ter plaatse,
- dit binnen een termijn van 1 jaar vanaf de betekening van dit vonnis, op straffe van betaling van een dwangsom van 50,00 Euro per dag vertraging bij de niet-uitvoering van deze herstelmaatregel.

Veroordeelt verweerders tevens tot de kosten van dagvaarding & rolzetting ad. 233,36 Euro, tot de niet-begrote vacatiekosten-plaatsopeming én tot betaling van 1.320,00 Euro rechtsplegingsvergoeding aan aanlegger.

Wijst aanlegger voor het meergevorderde af.

Wijst alle andersluidende besluiten als zijnde ongegrond of niet terzake dienend, van de hand.

Aldus gevonnist en uitgesproken op de openbare terechtzitting van de Vierde Kamer van de Burgerlijke Rechtbank van Eerste Aanleg van het arrondissement Tongeren op woensdag 21 maart 2012.

Aanwezig: . Rechter, Voorzitter van de
Vierde Kamer, en , griffier.

Vierde en
laatste blad.